

S jistým zpožděním, ale o to raději, zavzpomínám na porotování plzeňského oblastního kola Porty, které se konalo 23. dubna. V porotě kromě mě byli Markéta Čekanová, Milan Čechura, Jiří Kříž a Radim Huml, moderovali Petr Vrobel a Jan Eret a bylo to ve společenském sálu restaurace Roudná. Moderátorům bych možná vytkl jen to, že zdržovali zvučící se soutěžící otázkami, jinak byli dobří, informovaní a pohotoví. Ale na nejednom ze soutěžících bylo znát rozladění z vyrušování. Muzikanti tam nejsou proto, aby mluvili. Příjemné bylo místo, počet soutěžících (11) i doba konání od 11 do 17 hodin i s pauzou na oběd, příjemní byli i návštěvníci, kterých v průběhu dne přibývalo až k naplněnosti sálu. Zvučil Jan Šafařík a já poprvé viděl zvukaře bez mixpultu, chodícího jen s (asi)notebookem po sále a pódiu (Pájo Jindráku, kdy to budeš mít taky?). Jako první šli **G.H.A.** – jasně chopili příležitost si zahrát, a nevěřím, že by si mysleli, že kamkoliv postoupí – hráli sice dobře, ale byl to pop nejstřednějšího proudu. Věřím, že to jsou hvězdy večerů, ale ne soutěžních. Ale i na popík to mělo chyby – vše v pomalém, až unylém tempu, pompézně aranžované klávesy, zpěvák ve výškách přecházel k afektovanosti a skladby měly zbytečně dlouhá intra a závěry. I pop lze drobně pilovat. Další na řadě byl

Hanzík

. Evidentně jsou jeho vzory Michal Prokop a Vladimír Mišík a jeho pěvecký projev vznikl zkřížením slabších stránek obou interpretů. Nefrázoval, neintonoval, měl otevřená O, E, U a ve skladbách byl zbytečně repetitivní. Hrál s vervou a přetrhl hned dvě struny.

Filip Koryta

předvedl jinou odvrácenou tvář folku – ukňouraně patetická milostná témata, ale technika dobrá – hlasově bez chyb, neobracel přízvuky, frázoval. Chtělo by to, aby si našel kapelu a autory.

Dalším soutěžícím byla skupina

Straw Hat

– výrazná zpěvačka, velmi dobrý houslista, ale málo sebevědomí. Chtělo by to víc zvýraznit sólisty. Trošku se drželi při zdi, hráli bluegrass a ukázalo se, že byli toho dne nejlepší – zvítězili u poroty takřka jednomyslně.

Tady si dovolím malou odbočku – porotoval jsem už leckde, leccos a ve společnosti leckoho, tady jsem nikoho z kolegů jako porotce neznal (a většinu do té doby neznal vůbec) a přesto i tady byla naše shoda takřka jednomyslná na většině interpretů a pořadí. Prostě pokud je muzika dobrá, je takřka jedno, kdo ji hodnotí a jaký má třeba i osobní vkus. Další byli **Hop a Šavani**

trochu podobní předchozím, jejich bluegrass oscilloval k folku, byli důraznější, ale zpěvačka trochu nedbale vyslovovala (tzv. "líná huba"). Měli bezkonkurenčně nejblbější píseň –

Letní období

. Ale asi ji snad ani nemysleli vážně. V hlasování poroty byli pátí s minimálním odstupem na prvního. Takže taky dobrý.

Jiří Dědek Mucha

je ostřílený bard hospodského a táborákového hraní, jeho vystoupení bylo bezprostřední, sympatické i aktuální, odlehčené, ale málo platné – myslím si, že i on sám si přišel zahrát a ne postoupit. Prostě soutěžní pódium chce jiné věci, než ty, které jsou super u ohně. Ale rád bych ho slyšel někde na osadě nebo v hospodě u stolu. Pak nastoupil folkový

Jampet

a další velmi dobrá a výrazná zpěvačka. K tomu měli i dobré vokály, příjemné melodické skladby se dobře poslouchaly, a skončili u poroty třetí. Krom toho dostali autorskou cenu za *Mistra Hanuše* a ocenění za instrumentaci.

Po Jampetu následovala přestávka a pak sdružení

Zuzana a spol.

– v hodnocení poroty skončili čtvrtí. Bohužel zpívali anglicky, a jelikož je to soutěž interpretační, tak angličtina byla interpretována v tzv. Czenglish (čti – čingliš) – prostě i začátečník rozuměl každému slovu, a to není dobře. Ale na druhou stranu, pěvecky to bylo velmi v pořádku a tak Zuzana dostala ocenění poroty za zpěv. Hráli převzatou countryovou klasiku v zajímavých úpravách, ale mohli by se víc odvázat.

Duo Filtr

bylo v parodiích uvěřitelnější než v místech, kdy neparodovali. Jak to říct – prostě mlátili do kytar a vyli. Za gestikulaci by se nemusel stydět rodilý mluvčí znakové řeči.

Dáma s hranostajem

potřebuje hranostaje moc a moc trénovat – jinými slovy hrát, hrát a hrát – pak se může stát, že se hudebně a pěvecky sejdou. Poslední byl

Faux Pase Fonet

– jsou inspirováni Nerezem, instrumentálně velmi zralí a vědí, jak nerezí náladu uchopit. Měli naopak pro mě nejlepší skladbu:

Jeřabiny

- autorskou cenu ale dostali za

Kalhoty

a celkově skončili druzí.

Jak už jsem napsal na začátku – příjemné to bylo oblastní kolo, dík všem zúčastněným i organizátorům.